

یک مطلب خواندنی: درسهایی که می توان از ژاپن آموخت

کشور باستانی ژاپن به رغم وسعت کم و فقدان منابع طبیعی زیرزمینی بی دلیل به یک ابرقدرت اقتصادی تبدیل نشده است. در این کشور آداب و فرهنگی وجود داشته و دارد که ژاپنی ها با پیروی از آنها توانسته اند تا این اندازه پیشرفت کرده و موفق شوند.

کشور باستانی ژاپن به رغم وسعت کم و فقدان منابع طبیعی زیرزمینی بی دلیل به یک ابرقدرت اقتصادی تبدیل نشده است. در این کشور آداب و فرهنگی وجود داشته و دارد که ژاپنی ها با پیروی از آنها توانسته اند تا این اندازه پیشرفت کرده و موفق شوند.

به گزارش جام جم آنلاین، در متن زیر با اصول، اخلاق، آداب و فرهنگ ژاپن بطور مختصر آشنا شده و به راز موفقیت این کشور و ملتش پی می بریم.

ژاپنی ها اصلاً پس انداز نمی کنند!
-تورم در ژاپن معمولاً یا صفر است یا منفی است!
-در ژاپن خانه ویلایی بزرگ به ندرت پیدا می شود!

-از کار مردن در ژاپن، یک افتخار است!
-حقوق یک معلم معادل 7500 دلار در ماه است!
240/000/000 ریال.

-شکست در کار، برای یک مدیر، برابر مرگ است!
-تمام معلمان دوره ابتدایی، خانم هستند که گاهی از مادران بچه ها دلسوزترند!
-هنگام تعطیلی مدارس، بچه ها گریه می کنند!(واقعیت)

-خانم ها در ژاپن، بعد از ازدواج، معمولاً کار نمی کنند!
-مردان حقوق خود را به همسران خود می دهند و از آنها پول توجیبی می گیرند.
-از اول تا سوم ابتدایی، هیچ امتحانی ندارند!

-در ژاپن: دانش آموزان همراه با مدرسین هر روز به مدت ربع ساعت به نظافت مدرسه می پردازند و این کار باعث تربیت نسلی متواضع و حریص بر نظافت می گردد.
-هر شهروند ژاپنی که سگ داشته باشد، همیشه کیف و کیسه های خاصی برای برداشتن فضولات آن به همراه دارد.
دقت بر نظافت را سرلوحه ی اخلاق خود قرار داده اند.
-کارگر نظافت و رفتگر را "مهندس بهداشت" می نامند و ماهانه پنج الی هشت هزار دلار آمریکایی می گیرد و برای ورود به این پیشه باید امتحانات کتبی و شفاهی داد.

-ژاپن هیچ منبع طبیعی ندارد(نفت و گاز و سنگ و خاک و فولاد و مس و...) و سالانه در معرض صدها زلزله قرار می گیرد اما این مسائل باعث نشده که این کشور را از این که دومین کشور اقتصادی در جهان باشد، باز دارد.
-هیروشیما فقط طی ده سال توانست، از لحاظ اقتصادی به همان هیروشیمای قبل از سقوط بمب هسته ای بازگردد.

-استفاده از تلفن همراه در قطار، رستوران و تمام اماکن بسته ممنوع است و در موبایل هایشان به جای کلمه ی "بی صدا" از کلمه ی "اخلاق" استفاده شده است.
-یکی از مواد درسی اول تا ششم ابتدایی(گامی به سوی اخلاق) است که در آن اخلاق و شیوه تعامل با دیگران را آموزش می دهد.

-با این که ژاپن از ثروتمندترین کشورهای دنیاست، اما والدین برای کودکانشان پرستار و مربی نمی گیرند زیرا پدر و مادر هستند که مسئول فرزند و خانواده به شمار می آیند.
-از اول ابتدایی تا سوم دبیرستان چیزی به نام "مردودی" ندارند!

چون هدف تربیت، نهادینه کردن مفاهیم و ساختن شخصیت است نه فقط تعلیم و تلقین.

-در سلف سرویس ها هر کسی به اندازه نیاز خود غذا برمی دارد و آخر کار در بشقاب شان چیزی نمی ماند...اسراف وجود ندارد.

-میانگین تاخیر قطار در سال هفت ثانیه است.

مسولین مربوطه، بابت این تاخیر، هر آخر سال از مردم معذرت خواهی میکنند.

مردمانی هستند که ارزش وقت را می دانند و با دقتی پایان ناپذیر بر ثانیه و دقیقه ها حریص هستند.

-دانش آموزان در مدارس مسواک خود را برداشته و بعد از صرف غذا دندان خود را تمیز می کنند و از همان کودکی مراقب سلامتی خود هستند.

-مدیر مدرسه نیم ساعت قبل از تقسیم شدن غذا از غذای دانش آموزان می خورد تا از سلامتی آن مطمئن شود و اگر از او بپرسی که چرا، می گوید: این دانش آموزان، آینده ی ژاپن هستند